

ת"פ 38759/09/18 - מדינת ישראל נגד דוד יהודה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 38759-09-18 מדינת ישראל נ' יהודה(עציר)

לפני
המאשימה
כבוד השופט ציון קאפח
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רונית חסון

נגד
הנאשמים
דוד יהודה (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק העונשין התשל"ז-1977. הסדר טיעון בין הצדדים התייחס לתיקון כתב האישום המקורי ולא כלל הסכמות לעניין העונש.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ניגש לרכב של המתלוננת אשר חנה בסמוך לביתו, כשבדיו מצית והוא צועק. לאחר מכן לקח חבל אשר מצא בסמוך לרכב ולפח המחזור והדליק אותו באמצעות המצית. כתוצאה ממעשיו התפשטה אש מתחת לקדמת הרכב אשר נשרפה כליל וכן נשרף פח המחזור. משהבחין הנאשם באש, הביא צינור מים מחצר הבית וניסה לכבותה.

3. **ראיות לעונש**
במסגרת הראיות לעונש הגיש ב"כ המאשימה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ותמונות המתעדות את הנזק ואת סביבת המגורים.

4. **עיקרי טיעוני הצדדים**
ב"כ המאשימה עמדה על השיקולים התומכים לדעתה בהחמרה בעונשו של הנאשם. לדבריה, במעשיו של הנאשם היה פוטנציאל לגרימת נזקים הרי אסון כתוצאה מהבערת האש. ניסיון הנאשם לכבות את האש, לא עלה יפה והנזק לרכוש

נגרם. הנאשם, בהתנהלותו, גרם לנזק משמעותי, פגע בביטחון וברכוש וכן ברכוש המתלוננת עצמה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה המדגישה את חוסר היכולת לשלוט במצב של שריפה.

לעמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין עבירת ההיזק בזדון בנסיבות המקרה הינו בין 12-30 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בשליש העליון של המתחם, וזאת בשל עברו הפלילי והנזק המשמעותי שנגרם לרכב ולרכוש ציבורי.

מנגד, ב"כ הנאשם טענה כי לנאשם לא הייתה כוונה להצית את הרכב. לעניין הענישה טענה כי העבירה של היזק בזדון הינה בסמכות בית משפט שלום ועל כן אין להחמיר עם הנאשם רק בשל העובדה כי הוא נדון בבית משפט מחוזי.

באשר לענישה טענה כי העבירה של היזק בזדון היא עבירה אשר בגינה בתי משפט השלום מטילים מאסרים מותנים חדשות לבקרים,

הסניגורית הוסיפה כי גם לגבי העבירה החמורה יותר של הצתה קיימת פסיקה אשר הענישה שנקבעה בה היא בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

לאור העובדה כי הנאשם עצור מבקשת הסניגורית להסתפק בימי מעצרו ולשחררו באופן מיידי. צרפה מסמך המעיד על מצבו הרפואי.

הנאשם אמר בדברו לעניין העונש, כי מזה 9 שנים לא היה בכלא. הוא לא בריא נפשית ופיסית וכי נקבע לו שיעור נכות של 100%. עוד ציין כי הוא נתון למעקב פסיכיאטרי.

כל צד תמך יתדותיו בפסיקה.

5. דין והכרעה

בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה** בענישה הוא **עקרון ההלימה**, הקובע כי נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט נדרש לבחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (סעיף 40ט לחוק העונשין). לצורך קביעת העונש הראוי לנאשם, בית המשפט נדרש לבחינת הנסיבות

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40א לחוק) ו**הרתעת הרבים** (סעיף 40ז לחוק), ו**בלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

ומן הכלל אל הפרט:

6. מן הכלל אל הפרט

הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם הזכות לקניין ושלומו הציבור ובטחונו. במקרה דנא, **מידת הפגיעה בערכים** הינה בינונית, וזאת לנוכח הנזקים שנגרמו ולנוכח **פוטנציאל הנזק החמור** שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומהאש שהשליך, כפי שגם יוטעם להלן. מכאן **לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.

על פי כתב האישום, המתלוננת העלתה את חמת הנאשם בכך שהחנתה את רכבה סמוך לביתו. משהבחין ברכב החונה הוא הגיע למקום **כשמצת בידו** והחל לצעוק. לאחר מכן הדליק באמצעות המצת חבל שהיה בסמוך לרכבה של המתלוננת. כתוצאה מכך, נשרפה קדמת הרכב ופח המחזור שהיה בסמוך לו. משהבחין הנאשם באש המתפשטת, הביא צינור מים וניסה לכבותה. אף אם הנזק שנגרם בפועל איננו מן החמורים, למעשיו של הנאשם ולאש שהשליך, היה **פוטנציאל** לגרימת נזקים חמורים יותר ותוצאות קשות יותר מאלו שנגרמו.

ב"כ המאשימה, הדגישה כי מדובר באזור מגורים צפוף, וכי רק בנס לא התפשטה האש, ולא גרמה לנזק נוסף ברכוש או בנפש.

הצדדים נחלקו בשאלה אם התכוון הנאשם להצית את הרכב אם לאו. כל צד נאחז בלשון כתב האישום המתוקן. עיינתי חזר ועיין בנוסח המתוקן. הגם שכתב האישום לא מציין מפורשות כי זו הייתה כוונת הנאשם הדעת נותנת כי התכוון להצית אש משום שהגיע למקום **כשמצת בידו**.

בית המשפט העליון חזר לא אחת על הנזק החמור העלול להיגרם כתוצאה מהשלכת אש, "**שראשית גפרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות**" [ע"פ 3210/06 **עמארה נ' מדינת ישראל**, בפסקה ה(1) (18.3.2007); כן ראו והשוו: ע"פ 4311/12 **סורי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 3 (8.11.2012); ע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל**, בפסקה 11 (1.12.2013); ע"פ 3450/17 **דמתי נ' מדינת ישראל**, בפסקה 10 (10.1.2018)]. אחד עם זאת יש להדגיש כי הדברים דלעיל נאמרו ביחס לעבירה של הצתה, החמורה עשרות מונים מהעבירה המיוחסת בעניינינו, ולצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 15 שנות מאסר; ואילו הנאשם הורשע אך בעבירה של היזק בזדון, אשר לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 3 שנות מאסר.

להלן פסיקה המתייחסת לרמת הענישה בעבירה של היזק בזדון באמצעות השלכת אש: בת"פ 30335-07-18 (מחוזי ת"א) **מדינת ישראל נ' מעודה** (23.12.18) הושתו על הנאשם אשר הורשע במסגרת כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית (צו פיקוח על עברייני מין) ובעבירה של היזק בזדון, 15 חודשי מאסר בפועל. באותו מקרה דובר על נאשם, אשר, בעת היותו בגילופין, נטל ספסל עץ מסוכת בית כנסת. בהמשך, בשל סכסוך שפרץ עם אחר סביב נטילת הספסל, גרר את הספסל חזרה לסוכת בית הכנסת, ובאמצעות נייר ומצת השליך אש לעומת הספסל ושני כיסאות אחרים. כתוצאה ממעשיו נשרפה סוכת בית הכנסת על כל המיטלטלין שבה. עברו הפלילי של הנאשם כלל 9 הרשעות קודמות ועבירה זו בוצעה כששני מאסרים על תנאי תלויים ועומדים כנגדו, אף הם בגין עבירה של היזק בזדון.

בעפ"ג (מחוזי מרכז) 411-08-10 **פינחסוב נ' מדינת ישראל** (19.10.2010) נדחה הערעור על חומרת העונש בן 8 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער בגין היזק לרכוש במזיד ובגין מעשה פזיזות ורשלנות באש, לאחר שהצית את בגדיה של אשתו בביתם. בפסק-הדין צוין כי בית משפט קמא התייחס לעברו הפלילי של המערער ולכך שחלה התמתנות בהתנהגותו, וכן התחשב בבטיחות הרפואית של המערער, בבקשת אשתו להמשיך בחייהם המשותפים ובהודאתו. בת"פ (מחוזי ב"ש) 42255-06-14 **מדינת ישראל נ' צ'רנוב** (1.9.2014), שאליו אוחדו שני תיקים נוספים, הושתו על הנאשם, במסגרת הסדר טיעון "סגור", 12 חודשי מאסר בפועל, בגין היזק בזדון, איומים ושתי עבירות ישנות יחסית של

איסור החזקה של מקום משחקים אסורים: בין היתר, הנאשם איים על בת זוגו כי אם היא לא תפתח את הדלת הוא ישרוף את הבית, והיא וידיד ששהה עמה יישרפו "כמו עכברים"; בת הזוג סירבה לפתוח את הדלת והנאשם הבעיר אש בשטחון ובחפצים אשר החלו לבעור, ובחדר המדרגות התפשט עשן אשר החל לחדור בבית. בע"פ 2588/15 ארנוב נ' מדינת ישראל (8.6.2015), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש בן 20 חודשי מאסר בפועל, שהושת על המערער בגין ניסיון הצתה של קיוסק אשר מעליו בניין מגורים: המערער דחף נייר דרך חריץ אל תוך הקיוסק, הצית את הנייר ונמלט מן המקום. בית המשפט לקח בחשבון, בין היתר, מחד גיסא, את עברו הפלילי המשמעותי, ומאידך גיסא, את מצבו הנפשי.

רע"פ 8399/15 קדוש נ' מדינת ישראל (19.5.2016), שבו נדחתה בקשה לרשות ערעור על חומרת העונש בן 12 חודשי מאסר בפועל שהושת על המערער, בגין התפרצות למקום מגורים כדי לבצע גניבה, גניבה והיזק לרכוש במזיד. בת"פ (שלום אילת) 27115-03-13 מדינת ישראל נ' כהן (11.2.2014), ביטל בית המשפט את הרשעתה של הנאשמת, אשר הגיעה לסניף של המוסד לביטוח לאומי ביום שאינו מיועד לקבלת קהל וביקשה להיפגש עם אחת הפקידות; לאחר שסורבה, הדליקה הנאשמת, באמצעות מצית, ניירות שהיו על מתקן הטפסים וכן פח. נסיבותיה האישיות של הנאשמת בתיק הנ"ל היו שונות בתכלית מהנסיבות של הנאשם דנן.

בת"פ 44332-12-13 (שלום רחובות) מדינת ישראל נ' ערג'י (11.11.2015), הושתו שישה וארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות על שתי נאשמות אשר הורשעו בקשירת קשר לביצוע פשע ובחבלה במזיד ברכב, וזאת לאחר שנאשמת 1 שפכה דלק על רכב ולצדו הציתה נייר, ונאשמת 2 השליכה את הנייר על הרכב, וכתוצאה מכך נשרף הרכב במספר מוקדים. מדובר במקרה חמור מענייניו.

בעפ"ג (מרכז) 21044-02-18 מדינת ישראל נ' רודבסקי (17.7.2018) התקבל הערעור על קולת העונש שהטיל בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי העמיד את עונשו של המשיב על 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין עבירה של חבלה במזיד ברכב. דובר במשיב אשר שפך ניירות ושאריות "מנגל" למושב האחורי של הרכב, הצית בכך אש ברכב וכתוצאה מכך החל הרכב לבעור, תוך שהאש אווזת בחלקים שונים של הרכב. לחובת המשיב הייתה הרשעה אחת בעבירת סמים אחת.

לאחר ששקלתי את הפגיעה בערכים המוגנים, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ואת מדיניות הענישה הנהוגה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם הינו בין שלושה חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

ב"כ הנאשם הגישה מסמך רפואי המתאר כי הנאשם סובל מכאבי גב כרוניים על רקע התפרצות דיסקים ומטופל בקנאביס רפואי בשל כך. כמו כן הוא סובל מהפרעות במצב הרוח ונמצא במעקב פסיכיאטר.

כנסיבות לקולא יש לקחת בחשבון כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, ובכך נטל אחריות על מעשיו וחסך בזמן שיפוטי. בנוסף, יש ליתן משקל משמעותי להתנהגות הנאשם לאחר שהבחין בתוצאות מעשיו, בכך שניסה לכבות את האש.

לנאשם שהינו בן 50, עבר פלילי המונה 18 הרשעות קודמות ובכללן עבירות כנגד הרכוש, תקיפה ואיומים. ניכר בנאשם, כמאמר התובעת, כי מדובר באדם מהיר חימה. אכן, המאסר האחרון בן 15 ח' אותו ריצה בגין עבירות רכוש, הינו משנת 2010 אך מאז הורשע פעמיים נוספות בעבירות שמאפייניהן התנהגות שלוחת רסן.

הנאשם עצור מיום 16.9.18.

על כן, בנסיבות הכוללות של המקרה, העונש המתאים הינו בשליש העליון של המתחם..

סוף דבר

החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 9 חודשים מאסר בפועל, שמנינם מיום מעצרו 16.9.2018.

2. 12 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו, עבירת הצתה או עבירה של היזק בזדון.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ט אדר ב' תשע"ט, 26 מרץ 2019, במעמד הצדדים.